



МВС УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ

*просп. Льва Ландау, 27, м. Харків,
61080,
телефон 73-98-181, факс 52-30-51
E-mail: odin.univd@gmail.com*

До СРДФ 41.086.016

Національного університету

«Одеська юридична академія»
вул. Фонтанська дорога, 23, м. Одеса,
65009

10.02 2021 № _____
На _____
№ *128-4* *Вед 02.02.2021*

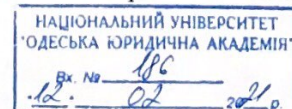
ВІДГУК

опонента, доктора юридичних наук, професора
Владислава Володимировича Шендрика
на дисертацію Юрія Івановича Осадчого за темою «Розслідування
злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події»,
поданої на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Аналіз тексту поданої на захист дисертації Ю.І. Осадчого на тему:
«Розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної
події», а також наукових праць здобувача, опублікованих за темою дослідження,
дають підстави зробити наступні висновки.

Актуальність обраної теми дослідження.

Відомо, що задля ефективного розслідування злочинів важливого
значення набуває виявлення способів вчинення та приховування злочинів,
викриття осіб, причетних до злочину та встановлення ролі кожного з них у
злочині. Однак, встановити таку кримінально-релевантну інформацію та
викрити осіб, причетних до злочину, вдасться не завжди, тому що злочинці
все частіше застосовують заходи, спрямовані на приховування злочину та
своїєї участі у ньому. При цьому використовуються різні способи введення в
оману осіб, на яких покладено обов'язок виявляти та викривати винних у



вчиненні злочину. Одним з таких своєрідних способів є інсценування дорожньо-транспортної події. Використання такого способу характерно для злочинів різних категорій, що підвищує їх суспільну небезпеку та створює для органів, які здійснюють розслідування, суттєві труднощі у своєчасному їх виявленні.

В процесі розслідування подібних злочинів виникають серйозні проблеми у виявленні та встановленні самого факту інсценування дорожньо-транспортної події. Означене з одного боку обумовлено відсутністю у правоохоронних органів комплексних знань щодо наявних методів та прийомів, спрямованих на виявлення та викриття самого інсценування, а з іншого боку, інсценування дорожньо-транспортної події не було предметом комплексного криміналістичного аналізу, у результаті якого можливою стала би розробка системних знань, які сприяли б формулюванню відповідних методичних рекомендацій.

Тому можна стверджувати, що обрана дисертантом тема дослідження є актуальною та затребуваною для правоохоронної системи та держави в цілому.

Відповідність дисертаційної роботи сучасним вимогам науки і практики.

Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідної роботи кафедри кримінального, кримінального процесу та криміналістики Одеського національного університету імені І. І. Мечникова «Законодавство та право кримінально-правового напрямку в період глобалізації» (державний реєстраційний номер № 0113U002883) на 2013-2017 р.р. та «Дослідження механізму кримінально-правового захисту особи, суспільства та держави від злочинних посягань» (державний реєстраційний номер № 0118U004431) на 2018-2022 р.р. як складової плану науково-дослідної роботи Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації.

Автор правильно визначив мету та завдання дослідження, обрав необхідну структуру та відповідні методики для його проведення. Опрацьовано належну кількість бібліографічних джерел (339 позицій). Емпірична база дослідження включає узагальнення статистичних матеріалів МВС України та Генеральної прокуратури України щодо виявлення та розслідування ДТП (у період з 2014 до 2019 р.р.); інтерв'ювання та анкетування 150 практичних працівників слідчих та оперативних підрозділів, 35 працівників страхових компаній, аналіз 32 судових рішень (вироків, ухвал, постанов) щодо злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події (за даними Єдиного державного реєстру судових рішень); аналіз оглядів судово-слідчої практики, офіційних звітів та довідок, засобів масової інформації та іншого практичного матеріалу підрозділів МВС України, а також власний досвід автора у сфері адвокатської діяльності (акт впровадження в адвокатську діяльність від 5.12.2018 р.).

Таким чином, обґрунтованість і достовірність отриманих дисертантом результатів, висновків та пропозицій забезпечена використанням широкого

кола наукових джерел, емпіричної бази, різноманітних методів наукового пізнання та не викликає сумнівів.

Наукова новизна наукових положень, висновків і рекомендацій, які виносяться на захист.

Наукова праця є одним із перших монографічних досліджень, яке присвячене дослідженню особливостей розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події. Сформульовані положення спрямовані на розв'язання важливого наукового та практичного завдання, яке полягає у формуванні наукових положень та висновків, запропонованих особисто здобувачем, щодо особливостей розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події. Крім того отримані висновки визначають перспективи наукового забезпечення протидії злочинності та підготовки відповідних фахівців для правоохоронних органів. До найбільш вагомих наукових положень дисертації, що характеризуються новизною або її елементами, на думку опонента, слід віднести те, що дисертант у науковій спільноті:

- уперше, класифікував інсценування дорожньо-транспортної події за відповідними підставами; систематизував способи та обстановку вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події; класифікував учасників інсценування дорожньо-транспортної події за окремими підставами; систематизував слідчі ситуації, визначив версії, негативні обставини та запропонував програми дій залежно від способів та обстановки вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події;

- удосконалив поняття «інсценування» та «інсценувальник» з урахуванням особливостей, характерних для дорожньо-транспортної події; тактичні особливості взаємодії слідчого з працівниками оперативних підрозділів, спеціалістами та засобами масової інформації в процесі розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події;

- розвинув положення щодо тактичних особливостей проведення окремих слідчих (розшукових) дій у частині конкретизації завдань та тактики проведення в межах відповідних програм; особливостей проведення окремих тактичних операцій, спрямованих на встановлення механізму інсценованої дорожньо-транспортної події та викриття інсценувальників; а також тактичних особливостей використання спеціальних знань.

Практичне значення отриманих результатів.

Отримані результати наукового дослідження можуть бути використані та впроваджені у: науково-дослідній сфері – як основа для подальших наукових досліджень проблем розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події; правозастосовній діяльності – для організаційного, методичного, інформаційного забезпечення виявлення, запобігання та розслідування вказаних злочинів слідчими підрозділами (акт впровадження в діяльність слідчих підрозділів Головного управління Національної поліції Одеської області від 12.12.2018 р.); навчальному процесі

– під час викладання навчальної дисципліни «Криміналістика» у вищих навчальних закладах, а також підготовки підручників, навчальних посібників, практикумів із зазначеної дисципліни (акт впровадження у навчальний процес Одеського державного університету внутрішніх справ від 10.09.2018 р.).

Апробація результатів дослідження.

Основні результати дослідження належним чином апробовані. Вони викладені у 14 наукових публікаціях, з яких 4 наукових статті відповідають вимогам п. 11 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 року № 167 (зі змінами від 21.10.2020 р., № 979). Окремі результати дисертації додатково висвітлено у 7-ми тезах наукових доповідей на науково-практичних конференціях.

Оцінка змісту дисертації.

Виходячи з поставленої мети і завдань, дисертація складається з анотації українською та англійською мовами, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Повний обсяг дисертації становить 10,5 авт. арк., з яких основного тексту – 7,6 авт. арк.

У **вступі** традиційно обґрунтовано вибір теми дослідження, висвітлено ступінь вивчення проблеми і зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами; визначено мету й завдання, об'єкт і предмет дослідження; розкрито наукову новизну і практичне значення отриманих результатів; подано інформацію про апробацію результатів дослідження, структуру та обсяг дисертації.

Розділ 1 «Криміналістичний аналіз злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» складається із трьох підрозділів. Підрозділ 1.1 «Поняття інсценування та класифікація злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» присвячено огляду захищених дисертацій, наукових праць та публікацій за тематикою дослідження. Зроблено висновок, що підтверджує актуальність наукової розробки здобувача. Проаналізовано існуючі в науковій точці зору щодо визначення поняття інсценування та сформульовано поняття інсценування дорожньо-транспортної події, під якою, на думку автора слід розуміти умисну діяльність злочинця (злочинців або інших третіх осіб), спрямовану на штучне моделювання обстановки кримінальної або некримінальної події, впливаючи на матеріальні об'єкти шляхом їх знищення, маскуванню та (або) фальсифікації, з метою створення уявлення про достовірність дорожньо-транспортної події, яка інсценується, з подальшим отриманням матеріальної вигоди або уникненням притягнення до відповідальності. Запропонована автором криміналістична класифікація інсценувань дорожньо-транспортної події є підґрунтям для дослідження способів вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, та може сприяти побудові позавидової методики виявлення та розслідування зазначеної категорії злочинів, а також відповідних мікрометодик.

Крім того класифікація інсценувань дорожньо-транспортної події дає можливість зосередити увагу на визначенні деяких особливостей

інсценованих дорожньо-транспортних подій залежно від злочинів, під час вчинення (або приховування наслідків вчинення) яких злочинцями задля досягання злочинної мети застосовуються подібні події.

У підрозділі 1.2 «Способи та обстановка вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» на підставі аналізу матеріалів практики та засобів масової інформації залежно від виду злочину, пов'язаного з інсценуванням дорожньо-транспортної події, систематизовано способи інсценування дорожньо-транспортної події як складової способу вчинення окремої категорії злочинів або як спосіб приховування наслідків їх вчинення. При цьому слід погодитися з автором, що у процесі вчинення злочину, пов'язаного з інсценуванням дорожньо-транспортної події, у навколишньому оточенні і й у свідомості можливих свідків відображаються властивості осіб, які вчинили ці діяння, і, як свідчить слідча практика, особливості вчинення злочину подібної категорії зумовлюється специфічними рисами особи інсценувальника (стать, вік, психічні властивості, спеціальність, освіта, навички та вміння, досвід злочинної діяльності), залежно від виду злочину, пов'язаного з інсценуванням дорожньо-транспортної події.

У підрозділі 1.3 «Характеристика учасників інсценування дорожньо-транспортної події», автор доводить, що інсценування події злочину виступає однією з найбільш важливих характеристик особи людини, що спланувала та застосувала її. При цьому можливо погодитися з точкою зору автору, що доказове, а головним чином, криміналістичне її значення має два аспекти: з одного боку, факт інсценування свідчить про мотивацію дій того, хто інсценує, з іншого боку – він характеризує особистість особи, яка застосувала інсценування дорожньо-транспортної події, витонченість, кримінальні та професійні навички, брехливість та вивертливість натури, нестандартність мислення, уміння шукати та знаходити вихід зі складних ситуацій, які загрожують викриттям у вчиненні злочину. І все це слід враховувати під час визначення тактики проведення окремих слідчих (розшукових) дій, особливо за участю зазначених осіб (наприклад, під час допиту, обшуку, слідчому експерименті тощо).

Розділ 2 «Організація розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» складається з двох підрозділів. У підрозділі 2.1 «Типові слідчі ситуації, версії, напрями та негативні обставини під час розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» автором виділено класифіковано типові слідчі ситуації, які виникають в процесі розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, залежно: від початкової інформації про наявність ознак злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події; залежно від моменту виявлення ознак інсценування; залежно від використання злочинців механізмів дорожньо-транспортної події під час вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події; наявності інформації про особу (або осіб), які підозрюються у вчиненні злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, та джерел її надходження, а також типові версії залежно

від способу вчинення та від кількості учасників та різноманітності форм співучасті під час вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події. Крім того запропоновано систематизувати слідчі ситуації залежно від виду злочину, пов'язаного з інсценуванням дорожньо-транспортної події, із запропонуванням відповідної програми слідчих (розшукових) дій, тактичних операцій, оперативно-тактичних комбінацій та спеціальних знань.

Заслужує на увагу твердження автора, що особливого значення під час розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, набувають негативні обставини, які залежать від виду злочину та сприяють виявленню ознак інсценування дорожньо-транспортної події.

У підрозділі 2.2 «Взаємодія під час розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» автор акцентує увагу на тому, що важливою умовою виявлення ознак інсценування дорожньо-транспортної події та подальшого розслідування замаскованого ним злочину є належна організація взаємодії слідчого з оперативними підрозділами, патрульною поліцією, спеціалістами-криміналістами, судовими медиками, іншими спеціалістами (залежно від механізму дорожньо-транспортної події та наслідків), а також засобами масової інформації, громадськими об'єднаннями та службами безпеки окремих установ (наприклад, страхових компаній, банків).

Можливо погодитися з автором, що від досвіду поліцейського патрульної поліції залежить якість першого погляду на подію, можливість наявності інсценування, особливо це стосується дорожньо-транспортних подій, які потребують встановлення ознак наявності кримінального правопорушення (наприклад, шахрайства, пов'язаного з вимаганням, або шахрайства, спрямованого на отримання страхової виплати тощо). При цьому доцільним виглядає твердження автора, що до складу слідчо-оперативних груп, задіяних на розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, обов'язково повинні входити поліцейські патрульної поліції (можливо використання таких вузьких фахівців як спеціалістів, з наявним досвідом щодо встановлення обставин та механізму дорожньо-транспортної події).

Крім того, автор слушно стверджує, що під час розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, доцільним є залучати спеціаліста як учасника слідчих (розшукових) дій з метою консультування з питань тактики проведення слідчих (розшукових) дій, їх планування; їх підготовки, планування, надання технічної допомоги під час підготовки; пошуку та виявлення слідів та доказів; фіксації результатів проведення слідчих (розшукових) дій із застосуванням науково-технічних засобів; консультування під час призначення експертиз тощо.

Теоретичного значення набуває запропонована автором класифікація видів взаємодії слідчих та оперативних підрозділів із засобами масової інформації під час розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням

дорожньо-транспортної події: залежно від учасників взаємодії і виконуваної ними ролі в ній; залежно від часу й умов (атмосфери) взаємодії; залежно від джерела отримання інформації щодо злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події; за наявності конфліктної ситуації між слідчими, оперативними працівниками та засобами масової інформації; залежно від природи резонансу можливого інсценування дорожньо-транспортної події; за метою, взаємодію слідчих, оперативних підрозділів із засобами масової інформації.

Розділ 3 «Особливості проведення окремих слідчих (розшукових) дій та заходів» складається із трьох підрозділів. У підрозділі 3.1 «Тактика проведення окремих слідчих (розшукових) дій» з урахуванням результатів дослідження наявних способів, механізмів та особливостей обстановки вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, а також враховуючи наявний досвід їх розкриття та розслідування, дозволив автору сформулювати рекомендації застосування окремих слідчих (розшукових) дій, спрямованих на встановлення механізму дорожньо-транспортної події: огляду місця дорожньо-транспортної події, огляду транспортного засобу, огляду трупа (у разі потреби), слідчого експерименту, допиту учасників дорожньо-транспортної події.

Так можливо погодитися з автором, що у результаті застосування відповідних тактичних прийомів під час проведення огляду місця дорожньо-транспортної події можливо виявити ознаки інсценування дорожньо-транспортної події, а саме: демонстративність наявних ознак дорожньо-транспортної події («акуратність» за класичною схемою дорожньо-транспортної події); наявність на місці дорожньо-транспортної події ознак інших злочинів або слідів, яких не повинно бути взагалі; невідповідність слідів, виявлених на місці дорожньо-транспортної події, механізму цієї події; наявність негативних обставин залежно від виду злочину, пов'язаного з інсценуванням дорожньо-транспортної події. Практичного значення набувають виявлені здобувачем помилки при проведенні огляду місця події.

Можливо підтримати автора, що тактичними прийомами під час проведення допиту осіб, причетних до злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, можуть бути прийоми: логічного аналізу свідчень; сприйняття точки зору особи, що допитується; присікання брехні; створення уяви невизначеності, раптове або послідовне пред'явлення доказів; невизначеність мети допиту; зміна темпу допиту; використання поліграфа під час допиту; використання аудіо- та відеоапаратури.

Доцільною є точка зору автора, що у процесі проведення слідчого експерименту залежно від злочину, пов'язаного з інсценуванням дорожньо-транспортної події, можливо застосовувати метод реконструкції, який дозволяє відтворити умови, механізм та інші обставини дорожньо-транспортної події, перевірити своєчасність та правильність дій водія в момент дорожньо-транспортної події та встановити можливість інсценування події в цілому, або окремих його складових.

У підрозділі 3.2 «Тактичні операції, спрямовані на встановлення механізму інсценованої дорожньо-транспортної події та викриття інсценувальників» автор зазначає, що рівень професійності злочинців обумовлює використання в процесі розслідування комплексів слідчих (розшукових) дій та заходів в межах відповідних тактичних операцій.

Практичного та теоретичного значення набуває запропонована автором тактична операція «Реконструкція механізму дорожньо-транспортної події з розпізнаванням її інсценування», яка дозволяє слідчим, працівникам оперативних підрозділів та експертам реконструювати механізм дорожньо-транспортної події в цілому, або його окремих елементів, шляхом застосування методу моделювання та реконструювання залежно від кількості та якості отриманої в ході розслідування інформації.

Слушною є точка зору здобувача, щодо мети тактичної операції «Збір та оцінювання інформації», якою є окреслення кола необхідної інформації щодо обставин вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, її систематизації за різними підставами та джерелами одержання.

Можливо підтримати автора щодо доцільності проведення тактичної операції «Викриття інсценувальника» за результатами дослідження матеріально-фіксованих слідів; перевірки інформації, отриманої внаслідок застосування можливостей оперативно-розшукової діяльності; а також криміналістичного аналізу способу та обстановки вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події; за наявними негативними обставинами, які можуть свідчити про можливість інсценування дорожньо-транспортної події.

Крім того, автор зазначає, що з метою документування злочинної діяльності, пов'язаної з інсценуванням дорожньо-транспортних подій, на стадії підготовки, або під час її систематичного здійснення можливе застосування тактичної операції «Контроль за вчиненням злочину, пов'язаного з інсценуванням дорожньо-транспортної події», в межах якої поряд з іншими слідчими (розшуковими) діями доцільне проведення спеціального слідчого експерименту та імітування обстановки вчинення злочину як форм контролю за вчиненням злочину.

У підрозділі 3.3. «Особливості використання спеціальних знань» автором доведено, що під час розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події доцільним є проведення судових (інженерно-транспортних експертиз: автотехнічної, транспортно-трасологічної, експертизи стану доріг і дорожніх умов у місцях дорожньо-транспортних подій; пожежно-технічної експертизи, електротехнічної експертизи; у разі потреби – експертизи телекомунікаційних систем та засобів) та криміналістичних експертиз (слідів рук; слідів ніг людини та взуття; замикальних та запобіжних (контрольних) пристроїв (засобів); цілого за частинами; рельєфних знаків; механічних пошкоджень одягу; нашарувань на одязі (взутті); слідів транспортних засобів; матеріалів, речовин та виробів (волокон і волокнистих матеріалів, лакофарбових матеріалів і покриття;

нафтопродуктів та паливно-мастильних матеріалів; ґрунтів; металів і сплавів; полімерних матеріалів; скла, кераміки); біологічної експертизи).

Дискусійні положення та зауваження щодо дисертації.

Після ознайомлення із дисертацією виникли запитання, що потребують уточнення та додаткової аргументації, зокрема:

1. У підрозділі 1.1 «Поняття інсценування та класифікація злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» автором запропоновано класифікацію інсценувань дорожньо-транспортної події за відповідними підставами. Разом з тим, на наш погляд, така класифікація є доволі широкою і охоплює різні злочинні прояви. Виникає питання про можливість її використання при створенні окремих методик.

2. У дисертації автор використовує поняття «механізм» (с. 24, 135), «схема» (с. 36), «спосіб» (с. 26), «технологія», «технологічна модель» (с. 133), «модель» (с. 133, 137), «алгоритм» (с. 81, 133). На наш погляд, використання у дослідженні різних за своєю природою понять потребує додаткового аргументування.

3. Крім того, хоча у дисертації автором визначено окремі джерела інформації щодо злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, та напрями її отримання, в залежності від наявної слідчої ситуації, на наш погляд, потребує більш докладного висвітлення питання отримання первинної інформації (наприклад, про підготовку до інсценування дорожньо-транспортної події) особливо, з соціальних мереж, Інтернету, тощо, оскільки зазначені інформаційні ресурси можуть містити як орієнтуючу інформацію, так і інформацію про протиправну діяльність злочинців.

4. У підрозділі 3.2 дисертації автор, зосереджуючи увагу на специфіці проведення окремих тактичних операцій, спрямованих на встановлення механізму інсценованої дорожньо-транспортної події на викриття інсценувальників, а також, використовуючи накопичений досвід застосування окремих слідчих (розшукових) дій у протидії означеній категорії злочинів, в загалі, пропонує побудову своєрідних технологічних моделей окремих слідчих (розшукових) дій залежно від способів вчинення злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події, що, на наш погляд, потребує додаткового пояснення, особливо те, що стосується сутності понять «технологічна модель» та «алгоритму слідчих (розшукових) дій».

5. Для більш глибокого дослідження, у розділі 2 доцільним було б розглянути комплекс організаційних заходів, спрямованих на запобігання вчиненню досліджуваної категорії злочинів, можливо у межах певних тактичних або спеціальних операцій.

Зазначене вище не впливає на загальну позитивну оцінку представленої наукової праці здобувача, відображає власну наукову позицію опонента та може слугувати підставою для наукової дискусії під час захисту дисертації.

Аналіз змісту дисертації Ю.І.Осадчого «Розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» свідчить про відсутність порушень автором вимог академічної доброчесності. У праці

наявні посилання на джерела інформації у разі використання ідей, тверджень і відомостей; надано достовірну інформацію про результати наукової діяльності. У роботі не виявлено ознак плагіату чи фальсифікацій.

Результати дисертаційного дослідження у повному обсязі відображено у одноособових наукових статтях та тезах.

Дисертація написана грамотною юридичною мовою та оформлена у відповідності з вимогами, що ставляться до такого роду наукових праць. Дисертація відповідає науковій спеціальності, за якою здійснене дослідження.

Висновок щодо відповідності дисертації встановленим вимогам:

1. Дисертація Ю.І. Осадчого на тему «Розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події» є завершеною самостійною кваліфікаційною науковою працею. У ній отримано нові обґрунтовані результати, що мають істотне значення для подальшого розвитку таких наук як криміналістика, оперативно-розшукова діяльність, кримінальний процес та вирішують конкретне наукове завдання, яке полягає у розробці методики розслідування злочинів, пов'язаних з інсценуванням дорожньо-транспортної події.

2. Дисертація Ю.І. Осадчого за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами від 03.04.2019 р., № 283), Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 р. № 40 (зі змінами від 31.05.2019 р., № 759), та п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167 (зі змінами від 21.10.2020 р., № 979), а її автор – Ю.І. Осадчий – заслуговує присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право».

Опонент:

Завідувач кафедри оперативно-розшукової
діяльності та розкриття злочинів
Харківського національного університету
внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор

10.02.2021 р.



Владислав ШЕНДРИК